

ამჟამი
ნოვ ანანიაშვილი
დაბრუნება

ნინო ანანიაშვილი, დედი პატრიოტი
და საქართველოს მარგალიტა -
ასეთია პრეზიდენტის შეფასება.

A4

აცხოვეთი
ადამიანთა გათაცება
- ერაყალი
ეპსომის სახე

თავისი მიქალაქის, ანგელო დელა
კრუზის გამოსახსნელად
ფილმის ერაყალი ჯარის
გაფართოვდა მოუხდა.

A5

ცალისმამა
ელექტრონიკი
თანამდებობის
მიმღები

ნანიაშვილი მიკალაუნისისა და
გილაურის მოლოდინს გადაჭარბა.

A6

საზოგადოებრივი
ხორციელობა
მოწვევის
სამსახურის
მიმღები

მოითხოვთ ვეტ-სან-ექსპერტიზის
ქვეთარი.

A6

ამინდი

22/7 23/7

თაბილისი 30 28

კუთაისი 32 31

ჩატავი 28 29

სოხუმი 29 24

ფოთი 30 29

თბილისი 28 27

ზუგდიდი 31 29

გორი 27 27

ახალთა 28 27

ქართული 31 28

ასპარეზი 28 27

ქასპარი 31 28

ასპარეზი 28 27

კონფიდენციალური სამუშაოების განატონი

"24 საათი" აგრძელებს ცნობილი დემოგრაფის, პროფესიონალური ანტიორ თოთაძის წერილების გამოქვეყნებას იმის თაობაზე, თუ როგორ წარმოიშვა ქართულ-ოსური კონფლიქტი, როგორია ისტორიული და სოციალური რეალობა, რატომაა აბსურდული სუბპრიც კი, "გახლების სს ხალხზე" და მათ გაერთიანებაზე. დღეს გთავაზობთ ჰუბლიკაციათა სერიის მესამე წერილს (დას.იხ. "24 საათი" N170, 171).

ჩევე მოვიტახოთ მხოლოდ საგულისხმო ფაქტებს, რომლებიც ნათლად გვიჩვენებენ საქართველოში მცხოვრები ოსებისადმი ქართველი ხალხის პატივისცემას, მათდამი მზურნველობას, იმას, რომ "მახლობელთა ჩუღნთა მთიელთა ოსთა", როგორც მათ მე-17 საუკუნის ერთ-ერთი წყარო მოიხსენიებს, საქართველოში ცხოვრების შშვენიერი პირობები ჰქონდათ და მათი კულტურა ვითარდებოდა.

1988 წელს "სამხრეთ ოსეთში", რომელის მოსახლეობა 6,4-ჯერ ნაკლები იყო ჩრდილოეთ ოსეთის ავტონომიური რესპუბლიკის მოსახლეობაზე, ყოველ ათი ათას მცხოვრებზე 3,5-ჯერ მეტი დასახელების ნიგნი გამოიდიოდა, 2-ჯერ მეტი ტირაჟით, ვიდრე ჩრდილოეთ ოსეთში.

ჯანმრთელობის დაცვის განვითარების ძირითადი მაჩვენებელები ყოფილ ოლქში ბევრად უკეთესი იყო, ვიდრე აფხაზებთის და აჭარის ავტონომიურ რესპუბლიკებში და მთლიანად საქართველოში. მაგა-

ბულებრივი ბავშვთა უზრუნველყოფის დონე უკეთესი იყო ოლქში, ვიდრე საშუალოდ საქართველოს რესპუბლიკაში. კერძოდ, 1988 წელს მუდმივი სკოლამდელი დაწესებულებებით ყოფილ ავტონომიურ ოლქში უზრუნველყოფილი იყო შესაბამისი ასაკის ბავშვთა 53 პროცენტი, საქართველოს რესპუბლიკაში - 46, მათ შორის: აფხაზეთში - 39, ხოლო აჭარაში - მხოლოდ 28 პროცენტი.

ყოფილი სამხრეთ ოსეთის აკ-ტონომიური ოლქის მოსახლეობა, ასევე, გაცილებით უკეთ იყო უზრუნველყოფილი საცხოვრებელი ბინის ფართობით, ვიდრე ყოფილი საბჭოთა კავშირის ნებისმიერი აკ-ტონომიური ფორმირების მოსახლეობა. ამრიგად, ამ მაჩვენებლებითაც ყოფილი ოლქი პირველ ადგილზე იყო ყოფილ საბჭოთა კავშირში. რეგიონის მოსახლეობას მნიშვნელოვანი რაოდენობით ჰყავდა პირად საკუთრებაში მსუბუქი აკ-ტომობილებიც. მაგალითად, ყოფილი სამხრეთ ოსეთის აკ-

ფილი ოლქის მოსახლეობის ყოველი ათასი კაციდან 59 კაცს ჰყავდა მსუბუქი ავტომობილი, ხოლო ყოველ საბჭოთა კავშირში - 53 კაცს; კიდევ ერთი მაჩვენებლით იდგა ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი პირველ აღგიზზე საბჭოთა კავშირში - ყოველ ათი ათას მოსახლეზე პიძლიოთეკების რაოდენობით. ამასთან, მოსახლეობის საკლუბო დაწესებულებებით უზრუნველყოფის მაჩვენებელი 2-ჯერ და მეტად სჭარბობდა სხვა რესპუბლიკების შესაბამის მაჩვენებლით.

თესავითობის ძეგლის მიხედვის
მიზანი - მონაცემთა მიზანის დამტკიცება.
ამდენი პირველი ადგილის სსე-
ნებით შეიძლება, ოსებზე გულდამ-
წვარ ჩრდილოელ მეზობელს, ეჭვ-
იც დაებადოს მონაცემთა მიზანის
ტურნიბაში. ამიტომ, საეჭვო რომ
არაფერო დარჩეს, აღვნიშნავთ:
ჩვენ ვისარგებლეთ ყოფილი საბ-
ჭოთა კავშირის სტატისტიკის სა-
ხელნივო კომიტეტის გამოცემებით - **Статистические материалы об**
экономическом и социальном
развитии союзных и автономных
республик, автономных областей
и округов, М., 1989. Народное
хозяйство СССР в 1989 г., М.

სამხრეთ ოსეტში სრული შესაძლებლობა ჰქონდა ახალგაზრდობას, განათლება მშობლიურ ენაზე მიეღო. მაშინ, როდესაც ჩრდილოეთ კავკასიაში, კერძოდ, ყაბარდი-ბალყარეთის, ყალბურეთის, ჩრდილოეთ ოსეტის, ჩეჩენ-ინგუშეთის ავტონომიურ რესპუბლიკებში, ადიდესა და ყარაბაზ-ჩეჩენეთის ავტონომიურ ოლქებში არც ერთი ეროვნული სკოლა არ არსებობდა და მკვიდრი ეროვნების ყველა ბაგმი

რუსულ ენაზე სწავლობდა (Современные этнические процессы в СССР. М., 1977, с. 273). საქართველოში კი 98 ოსური სკოლა ფუნქციონირებდა, შერეული ტიპის სკოლებთან ერთად. მათ შორის 90 სკოლა - ყოფილ სამხრეთ ოსეთის ავტონომიურ ლეგში, ხოლო 8 სკოლა - ოსებით შედარებით კომასექტურად დასახლებულ ადგილებში - თბილისში, ლაგოდებში, ბორჯომში, ქარელსა და ყვარელში. ქართველი საზოგადოება ყოველთვის ზრუნავდა ოსური კულტურის განვითარებისათვის. ისტორიული ფაქტია, რომ ჯერ კიდევ ერეკლე მეფის დროს საგანგებო კომისიამ ოსებს პირველად შეუქმნა და-მწერლობა, მოგვიანებით კი ქართული დამწერლობის გრაფიკა დაედო საფუძვლად ოსურ დამწერლობას.

ქართველი ხალხი, მე-19 საკუნიდან მოყოლებული დღემდე, ყოველთვის ზრუნვდა ოსური ენისა და ლიტერატურის განვითარებისათვის, სკოლებში მშობლიურ ისურ ენაზე სწავლა-განათლების მიღებისათვის. ისტორიული სიმართლე მეტ პატივისცემას იმსახურებს. სიმართლე კი ის არის, რომ, როგორც ჩვენი დიდი პედაგოგი იაკობ გრგებაშვილი აღნიშნავს, ოსებმა ისარგებლეს ქართული "დედა-ენით" და მოკლე ხანში შექმნის ოსურ

არგი მცოდნე, 1855 წლიდან თბილისის სასულიერო სემინარიაში ოსურ ენას ასწავლიდა. დანიელ ჭოქაძის მიერ ჩატერილი ოსური ხალხური შემოქმედების ნიმუშები 1868 წელს პეტერბურგში გამოიცა. მან ამდენიმე წელიც თარგმნა ქართულიდან ოსურ ენაზე.

ფასდაუდებელი წვლილი შეიტანა ოსური ენის შესწავლასა და განვითარებაში აკადემიკოსმა გიორგი ახვლედიანშა. ოსთა სამეცნიერო კადრების უმრავლესობა მომზადდა თბილისის სამეცნიერო დაწესებულებებში. 1906 წელს თბილისში დაარსებულმა "ოსური გამომცემლობის საზოგადოებამ" 1907 წელს თბილისში გამოუშვა ოსური გაზეთი "ნოგ ცარდ" ("ახალი ცხოვრება"). ამ საზოგადოებამ თბილისში მცხოვრები ოსი ახალგაზრდებისათვის გახსნა სკოლა, სადაც სწავლება მშობლიურ ენაზე მიმდინარეობდა. ამავე საზოგადოებამ ჩამოყალიბდა დრამატული წრე, რომელმაც თავისი პირველი სპექტაკლი 1906 წელს უწვენა მაყურებელს, მეტად საგულისხმოა ისიც, რომ ქართველი ხალხის ხელშეწყობით პირველი ოსური სახელმწიფო დრამატული თეატრი დაარსდა საქართველოში 1932 წელს. მომდევნო წელს კი ცხინვალში გახსნა პედაგოგიური ინსტიტუტი.

ყიტუტი. ყოველივე აღნიშნულის შემდეგ, ბუნებრივია, დაისვას კითხვა, თუ რამ გაანაპირობა დღეს არსებული ვითარება ყოფილ სამხრეთ ოსეთის აგტიონომიურ ლაქში? უპირველეს ყოვლისა, ეს იმის შედეგია, რომ ათეული წლების მანძილზე ეროვნულ და ეროვნებათშორის

ძხოვ ცდილობდება ზეხოლა ძოე-
ხდინათ ყოფილ საბჭოთა რესპუბ-
ლიკებზე და ამით მომავალშიც გა-
ნეხორციელებინათ თავიანთი იმ-
პერიული მიზნები. საქართველოში
ამისათვის საჭირო იყო აფხაზეთსა
და ოსეთში არსებული სეპარატის-
ტოო ძალაბის ამონანია, ამ ძა-

ტული ძალების გამოყენება, ამ ძალების გაფართოება, მათდამი მხარდაჭერა, ანტიქართული განწყობილების გაღვივება, და ამ საქმეში ფართოდ გამოიყენეს მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები. იდეოლოგიურად კველაფერი კეთდებოდა იმისათვის, რამაც შემდეგში სისხლისლვრა და მრავალი უბედურება გამოიწვია აფხაზეთისა და ცხინვალი რეგიონში.

რუსეთის რეაქციულმა ძალებმა სამხედრო ტექნიკითაც შეაირაღეს ოსა სეპარატისტები, რადგან მათ არა ლურჯი ტერორისტები.

ან მათ არა თუ ტანკი, ტყვეომფრქვევიც კი არასოდეს ჰქონიათ. ისინი, რა თქმა უნდა, ვერ გაძედავდნენ საქართველოს ტერიტორიულ ხელყოფას, რომ მათ ზურგს არ უმაგრებდნენ რუსეთის რეაგიციული ძალები, მით უმეტეს, ამჟამად "სამხრეთი ოსეთში" მცხოვრები 18-იდან 50 წლამდე მამაკაცების რაოდენობა, რომელთაც შეუძლიათ იარაღის ტარება, 10 ათას არ აღემატება და მათი დიდი ნაწილი სრულებითაც არ თანასურდნობს სეპარატისტულ ძალებს.

კულტობა

ონალიზმის” პოზიციებიდან განვიხილავთ.

ରୁଷେତିଲି ରୋକ୍‌ପିୟଲି ଦାଲେବୀଳ
ହାର୍ଗେବା ସାଜ୍ବାରତତ୍ତ୍ଵେଲାଳସ ସାଶିନାନ ସା-
ଜ୍ମେଖି କାର୍ଗ୍ରସ ଆରାତ୍ତେରସ ମର୍ଯ୍ୟାନାଳ୍ସ
ଆରତ୍ ରୁଷେତିଲି. ରୁଷୀ ଜ୍ଞାପିତର୍ମେହିଲିଫ୍ରି
ଦାଲେବୀ ପ୍ରୟାଳାଦ ଉଦ୍ଧିରଣ୍ସି ସାଜ୍ବିପ୍ରୋଲ-
ିତ ପ୍ରଦିଲ୍ଲବ୍ରେନ ଗାଥାରତଲାଳ୍ କ୍ଷେନ୍-
ବାଲିଲି ରୁଗ୍ବିନଶି ତାଵାନତି ପ୍ରୟାଳନ.
କ୍ଷେନ୍ଦୋଲିଲା, ରାମ "ସାମଦ୍ରେତ ଲ୍ସେତ-
ଶି" ଡାରାରିଗ୍ରେ ରୁଷ୍‌ଶ୍ଵଳି ପଶ୍ଚାତରତ୍ତ୍ଵ-
ବ୍ରେନ. ଆଲା ରୁଷେତିଲି ଅୟମା ଆପ୍ରାଦେବୀଳ,
"ସାମଦ୍ରେତ ଲ୍ସେତଶି" ସାକ୍ଷ୍ଵତାରି ମର-
ଜ୍ବାଲାଜ୍ଵେବୀ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦାଵିତିପାତାର, ରାତ୍ରି
ପ୍ରୟାଳାଦ ମିଉଲାଦେବୀଲି ଦା ଶ୍ରଦ୍ଧାରିଣୀଲି
ସାଜ୍ବିପ୍ରୋଲାଇବା. ଏହି ନାମଦ୍ଵାରିଲି ଆଗର୍ଜେଶିବା
ମେଳିବ୍ରେଲା କ୍ଷେତ୍ରବ୍ରିଦ୍ଧି ମିଠାରି ଦା ବୀ-
ନିର୍ମାଣ ମରାତ୍ମିକା ମିଠେଥିଲି ସାବାଦ-
ିତ. ଆମ ରୁଗ୍ବିନଶି ମତ୍ତେବର୍ଗରେବୀ ଲ୍ସେବୀ
ଲି ନିକ୍ରିଯେଶ୍ବେଦ୍ସ ପ୍ରୟାଳେମଥରିର୍ବ ଦାନିତ-
ାଗସ ସାଜ୍ବାରତତ୍ତ୍ଵେଲାଳସ ସାବେଲମିନିତ୍ତର,
ରାତା ଆମ ବ୍ସାଲ୍ବଥା, ରାଗମର୍ତ୍ତବ ସାଜ୍ବାରତ-
ତ୍ତ୍ଵେଲାଳସ ତର୍ଣ୍ଣିତିଦେବନ୍ତମା ଅନ୍ତିନଶିବା, ତା-
ବି ସାଜ୍ବାରତତ୍ତ୍ଵେଲାଳସ ସର୍ବୁଲ୍ଲାଭିତ୍ରିବୀଳି
ମନ୍ଦିରାଲାଜ୍ଵେଦ ପରିନିର୍ମାଣିଲା.

და მაინც, როგორც ითქვა, ოსექსტრემისტებს გზა უნდა გადაუღობოს, უპირველეს ყოვლისა, სწორედ ოსმა ხალხმა, რომელსაც მთელი ჩვენი თანაცხოვრების მანძილზე გათავისებული ჰქონდა ქართველი ხალხის ჭირი და ლხინი, ისევე, როგორც ქართველ ხალხს - მათი. საქართველოში მცხოვრებ და მოღვაწე "მახლობელთა ჩუენთა მთიელთა ოსთა" იურიდიული და მორალური მოვალეობაა დაიცვან ჩვენი ქვეყნის ინტერესები, ქართველ ხალხთან ერთად იძრძოლონ მისი დამოუკიდებლობის განმტკიცებისა და აყვავებისათვის.

ბოლოთქმა

უკანასკნელმა ათწლეულმა კი-
დევ ერთხელ დაგვარჩმუნა, რომ
მტრობას, სისხლისღვრას, ერთმა-
ნეთის ინტერესების უგულებელ-
ყოფას სიკეთე არასდროს და არა-
ვისთვის მოუტანია. რა თქმა უნდა,
დაპირისპირება სიკეთეს არ მოუტ-
ანს არც ქართველებს და არც ოს-
ებს, რომელთანაც ჩვენ მჭიდროდ
გვაკავშირებს საერთო ტრადიციე-
ბი, წეს-ჩვეულებები, მატერიალუ-
რი და სულიერი კულტურა და, რაც
მთავარია, სისხლისმიერი ნათესა-
ობა. საყოველთაოდ ცნობილია,
რომ ყველაზე ხშირია ქართველ-ოს-
ური ქორწინებები (A. Сусоколов. **Межнациональные браки в СССР**, M., 1987, с. 46-47). ასეთი ქორწი-
ნების შედეგად შექმნილი ოჯა-
ხები, როგორც წესი, თანაბრად ეფ-
უძნება ქართულსა და ოსურ კულ-
ტურას. ცხადზე უცხადესია, რომ
დაპირისპირება არ შედის ორი მო-
ძმე ხალხის არც პოლიტიკურ, არც
ეკონომიკურ და არც კულტურულ
ინტერესებში. როგორც მთლიანად
საქართველო წარმოადგენს ერთი-
ან, განუყოფელ ორგანიზმს, ისე
ცხინვალის რეგიონი განუყოფე-
ლია დანარჩენი საქართველოსაგ-
ან, მისი ეკონომიკა - საქართველოს
ეკონომიკისაგან, ერთიანობის
გარეშე შეუძლებელია თვით ცხინ-
ვალის კითხვადღეობა.

ვალის კეთილდღეობა.
ამ ჭეშმარიტების მონინააღმ-
დეგები ქართველი და ოსი ხალხის
მტრები არიან. ხომ ყველასათვის
ნათელია, რომ ეს კონფლიქტი გა-
რეშე რუსული რეაქციელი ძალები-
სა და ერთი მუჭა ადგილობრივი სე-
პარატისტების მიერ არის ინსპირი-
რებული. განა მტკიცება უნდა იმ-
ას, რომ ცხინვალის რეგიონი, რო-
მელიც მოსახლეობის რაოდენობ-
ით, ეკონომიკური პოტენციალით
ქარელის რაიონსაც კი ვერ უტოლ-
დება, ვერ შეინახავს საკმარისი რა-
ოდენობის ჯარებს, ვერ აღჭურავს
მას თანამედროვე, ძვირადღირე-
ბული სამხედრო ტენიკით და ვერ
დააშანტაჟებს საქართველოს. ამა-
ვე დროს, კოკითი და მისი მხარ-
დამჭერები იმაზეც უნდა დაფიქრ-
დნენ, რომ ცხინვალის რეგიონის
შეერთება ოსეთთან, უწინარესად
ნიშნავს დანარჩენ საქართველოში
დიდი რაოდენობით მცხოვრებ თა-
ვიანთ ძმებთან სამუდამოდ კავში-
რის განვეტას და, ამდენად - საქა-
რთველოში მცხოვრები ერთიანი
ოსი ხალხის შუაზე გახლეჩას.

კავკასიაში მშვიდობას დამყარებაში განსაკუთრებული როლის შესრულება შეუძლია რუსეთს. საკმარისია მან გამოიჩინოს კეთილი ნება - შეუწყვიტოს სეპარატისტებს პოლიტიკური, ეკონომიკური და, რაც მთავარია, სამხედრო მხარდაჭერა, რომ კონფლიქტი უმაღვე ამოინურება და ყველაფერი მშვიდობიანად დალაგდება. ეს რუსეთის ინტერესებშიც შედის: მშვიდობაინ კავკასია ერთნაირად გვჭირდება ქართველებსაც და რუსებსაც. ბედმა გვარეუნა სამუდამოდ ერთმანეთის მეზობლად ცხოვრება და "ხსოვნის მქონე შთამომავლობას" "სიყვარული გზად და ხიდად" უნდა დავუტოვოთ.

